

nærmere af Skov- og Naturstyrelsen fastlagte prioriteringsprincipper. Amtskommunerne kan dog ikke anvende bloktilskudsmidlerne til arealerhvervelse eller skovtilplantning.

I fortsættelse af hidtidige aftaler i relation til naturforvaltningsloven forudsættes det endvidere, at amtskommunerne ikke formindsker den naturplejedsindsats, der er gennemført hidtil.

Amtskommunerne vil – som i dag – blive anmodet om at udarbejde en årlig oversigt over igangsatte og gennemførte naturforvaltningsprojekter til Skov- og Naturstyrelsens og Naturforvaltningsrådets orientering.

Større anlægsprojekter, det vil sige projekter til en samlet anlægsomkostning på mere end 500.000 kr. forudsættes fortsat prioriteret og finansieret af Skov- og Naturstyrelsen i samarbejde med Naturforvaltningsrådet.

Der blev i forbindelse med vedtagelsen af naturforvaltningsloven nedsat regionale udvalg i en række amter med henblik på bl.a. at rådgive amtsrådene om administrationen af de generelle øremærkede naturforvaltningstilskud. Nedsættelsen af regionale råd er nu formaliseret i lovforslagets § 64, stk. 2.

Ud over de økonomiske rammer, jf. afsnittet om de økonomiske administrative rammer, er der ved Akt 7 25/10 1989 fastsat retningslinier hvoraf fremgår, at naturforvaltningsprojekter, der indebærer ejendomserhvervelser eller afhændelser til over 3 mio. kr., eller som er af principiel betydning for lovens administration, skal forelægges for Finansudvalget til orientering, inden de sættes iværk. De i Akt 7 25/10 1989 angivne retningslinier forudsættes fastholdt uændret.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til §§ 55 og 56

I § 55, stk. 1, 1. pkt., er der i forhold til naturforvaltningsloven medtaget muligheden for, at miljøministeren kan afholde også anlægsudgifter på erhvervede ejendomme. Dette er sket med henblik på en præcisering af, at visse af de naturgenopretnings- og skovtilplantningsaktiviteter, der forudsættes på de erhvervede ejendomme, vil have anlægskarakter.

I en ny § 55, stk. 3, bestemmes, at aftaler om naturbevaring, naturgenopretning og offentlighedens adgang kan tinglyses på de berørte ejendomme, og at tinglyste aftaler er bindende for ejere og indehavere af rettigheder over ejendommen, uanset hvornår retten er stiftet.

Det findes ikke nødvendigt, at alle naturforvaltningsaftaler tinglyses på de berørte ejendomme. For aftaler med en relativ kort løbetid (f.eks. 5 år), og

hvor det afledte tilskud til lodsejerne udbetales årligt, findes tinglysning at være ufornoden.

Erfaringerne viser imidlertid, at lodsejerne i visse tilfælde er interesseret i, at der gennemføres f.eks. naturgenopretning på deres ejendomme, men at de ønsker at bevare ejendomsretten over arealerne. Da naturgenopretningen tilsigter at skabe en permanent (ny) naturtilstand, findes det i sådanne tilfælde hensigtsmæssigt, at en naturforvaltningsaftale herom med henblik på varig sikring tinglyses på ejendommen. Da en sådan naturgenopretning har engangskarakter, vil det være hensigtsmæssigt, at tilskuddet ydes som et engangstilskud, hvorfor det findes påkrævet, at aftalerne sikres permanent ved, at de tinglyses forud for øvrige rettigheder.

Bestemmelsen i naturforvaltningslovens § 3, stk. 2, om, at provenuet ved salg af fast ejendom tillægges årets bevilling, er ikke medtaget i lovforslaget, da denne bestemmelse har en ren bevillingsretlig karakter.

Det forudsættes imidlertid fortsat, at salgsprovenuer, der er mindre end 3 mio. kr., kan tillægges naturforvaltningsbevillingen, mens sager, der indbefatter salgsprovenuer større end 3 mio. kr., vil blive forelagt for Finansudvalget, jf. Akt 7 25/10 89, hvorved Finansudvalget tilsluttede sig nærmere retningslinier for administrationen af naturforvaltningsloven, herunder specielt sager, der rummer køb eller salg af fast ejendom for beløb større end 3 mio. kr.

Af redaktionelle grunde er bestemmelsen i naturforvaltningslovens § 10 om erstatning for brand- og hærværksskader som følge af en aftalt offentlig adgang til en privat ejendom nu flyttet op som et nyt § 55, stk. 4.

Til §§ 57–60

§ 57 om forkøbsret er en videreførelse af bestemmelsen i naturforvaltningslovens § 4.

Som også anført i bemærkningerne til forslaget til naturforvaltningsloven er der ikke knyttet noget formelt planlægningskrav til pålæggelse af forkøbsret. Dette må også ses i sammenhæng med de generelle bestræbelser for en smidiggørelse og afformalisering af planlægningsgrundlaget. Anvendelsen af forkøbsretten vil imidlertid ske på baggrund af de løbende planlægningsovervejelser på naturbeskyttelsesområdet, ligesom fredningsplanlægningen kan udgøre et grundlag for pålæggelse af forkøbsret. Forkøbsret vil ikke, mod ejerens ønske, blive anvendt med henblik på statslig skovrejsning.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at sager om ekspropriation efter lovforslagets naturforvaltningska-